ולתנייה גבי קולי בית שמאי. פי' רש"י דסבר דשתי מתנות ומפגלות ולא אחת דאין מפגלים בחלי מתיר כו' ולא"ת אימא מפגלות היינו הלל בראשונה דווקא ולכולהו מפגלין בחלי מתיר כה) ולא"ל אף בפיגול דזמנין דהוי חומרא לב"ש אם נתן לראשונה כחיקה ושניה חוץ לזמנה הוי פיגול ולב"ה אינו פיגול כדאמר במתני' כ) "ולא"ל מדקאמרי בית הלל לראשונה מפגלת מכלל דלב"ש לא מפגלת מ) "דהוה ליה למימר בראשונה ולא בשניה וכו' י"ל דומיא דמתירות דהייט דשתיהן דווקא הוי מפגלות והא"ל יאחק כח) כתב דקן מוכח בתוספתא דהדיא אליעזר בן יעקב דבר זה כמ) מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל שתי מתנות שבחטאת מכשירות ומפגלות כילד אחת שלא נ) בזמנה ונשפך הדם פסול ואין בו כרת דברי ב"ש ובית הלל אומרים פיגול ויש בו כרת אלמא באחת אין בו פיגול לב"ש נא) ומשמע משום דנשפך הדם ולא קרבו כל מתירין אבל אם לא נשפך הדם ונתן השניה כחיקה הוי פיגול דמפגלי בחלי מתיר ולא כפי' רש"י ובית הלל פיגל דקרבו כל מתיריו לו שמא אפי' לא נשפך ונתן השני' כחיקה נמי אינו פיגול לב"ש דאין מפגלין בחלי מתיר ונשפך דקתני משום בית הלל אשמועינן דהיינו קרבו כל מתיריו השתא ממה נשפך "בין שברי בית שמאי מפגלין בחלי מתיר נב) הוו לקולא אכתי קשיא לי למה תירץ כי איתשיל בהתירא איתשל אפי' כי איתשיל בפיגול הוי בית שמאי לחומרא היכא דלא נשפך ונתן נג) לראשונה כחיקה והשניה בפיגול דמפגלין בחלי מתיר "ולכתוב לממר דנשפך דווקא הוי מקולי ב"ש דלמה ליה למימר בסדיות קולא דנשפך כיון דבלא נשפך הוי חומרא ויש לומר דהאי גוונא אינו שני לא במשנה ולא בברייתא בפירוש אבל ליתנא דברייתא בנשפך הוי לקולא לבית שמאי לכך פריך ליתני' בסדיות נד)

הגה"ה הא מני רבי נחמיה היא דאמר שירים. נה) ולפירוש הקונטרס שנדחה סיועתא דרב פפא נו) קשה דהוה ליה למימר אלא ולפוס ריהטא שיטיא הוא אליבא דרב פפא והייט טעמא דכיון דאשכחן לרבי נחמיה דטעון כיבוס היכא דחייב בחוץ נז) לרב פפא נמי כיון דחייב בחוץ בב' מתנות שבחטאת הוא הדין דטעון כיבוס נח) "דכיבוס וחיוב חוץ חדא מילתא היא "דפשיטא שמע זה לא הוצרך לאייב נט) ופריך לימר דשמעת ליה לר' נחמיה לענין הנאלה כו' לענין כיבוס מי שמעת ליה ואם כן לא דייקינן הא מן הראוי ליסוד והוא הדין דלא תידוק הא מן הראוי לקרן ומשני אין והתניא כו' וכולה סוגיא לקומי סייעתא דרב פפא עד לבסוף דמשני אלא כי תניא בדמים הפנימים דנדחו דבריו (תוספות) ומיהו מ) כל זה אמר רב פפא לקיים דבריו בחטאות הפנימיות ולהכי מתשבה מועלת בהן ומיירי בשירים כדמשמע ליצמא דברייתא דנשפכים ליסוד ולא בשלם מתנות דכיון דאייירי בפנימיות כך שזה כמו מתנה ראשונה כיון דכל הרבע מעכבות לכולי עלמא ולא הוי קרי להו נשפכין ליסוד ובסיפא לא מלי לפלוגי בדמים החיצונים דרבי נחמיה היא דחייב בשיריהם בחוץ ואם כן לא מלי למיתני תלתא פטור מא) :

הגה"ה ויש מן הראוי מפרש הא מני רבי נחמיה היא כו' . ואתיא סיפא דהא מן הראוי ליסוד כמו רבי נחמיה ורישא דהא מן הראוי לקרן כרבנן ואשכחן כי האי גוונא בפ' שתי הלחם (מנחות דף לה.) מג) דתנא ואפייתו בפנים אלמא תנור מקדש ואין דוחות את הבצק אפסלי להו בלינה וכן בברייתא דרים טבול יום (לקמן דף ק:) דיום שמועה כיום קבורה וכו' . ושקיל וטרי עד אלא כי הגיה ההיא בשלם מתנות שבחטאת מד) וגרם אלא בספרים מדוייקים והוי סייעתא דרב פפא מהך בברייתא ולא מקמייתא ולפי שיטה זו יש לישב טלה סוגיא דבקונטרס פירש טלה שמעתא בע"א :

*) כ"ל דסיעתא שייב בחוץ על זה כו'

לא מיירא טעמא דיוק דהא כא) רבי נחמיה היא דאפילו בשירים בחוץ חייב כמ) קתני להו : **מידי דסוי אפיבריס** . דלאו דמיס בכוחן אינו חייב משום דחוץ לפנים :

*) אחר מהן הוזרק לאותה כו' כ"ל ל"ק דמיס

מאי לאו אפלגיה דמזבח . פ"ה בגנבד כו' וקשה כיון דאינו מכוין היינו כמנגדנא לכך נראה לי' חיים כהן דפריך משום שכבר נתן ד' מחנות על ד' קרנות למעלה ואח"כ נתן שבע על חצי המזבח דהיינו למטה ושפיר לא אשהורו ר"ל על גיליאיא ורכל היה למעלה על הקרנות ועל גב מזבח ועקר ליה מהורו על שהיה מטהרו ומייטרו תחלה מהרשן שעליו: כ) דיוסא והוי פלגא : ג) דאיכא לפ"ה: ד) מהן כתחלתן ויש מהן כסופן: ה) היסרו נמי מן היסוד הוא דאינו טעון כיבוס: ו) צהרים דהוא חצי היום ה"ד : ז) על גיליו גנו:ח) ועל שם שמטהרו: ט) שלא נתן שתים : י) איתשיל מתנה אחת בבהמ"ד : יא) מתנות אחרונות שבחטאת : יב) כתחלתן . יש דברים : יד) ומתנת אצבע : טו) שנתן מתנה : טז) כוטות של שלש מתנות אחרונות יש להן שיריים כמו הראשונים הס"ד ובהס"ד בתחלתן. כלומר דינן כמתנה : יז) מתיר ובה"ה מבדיר דקטיותא השיבא שפיר מתיר שלם : כט) מתיר ס"א ודוקא מפגלות זו אא ווז ולב"ה כו' : ס) בסתור' כו' לא אותה שבחטאת מפגלת דתיינו ראשונה : כז) מפגלא אשתה אחת דאל"כ הוה ליה למימר אין מתיר ומפגל אלא בראשונה : כח) יצחק מצא בתוספתא ותיבות כתב דקן מוכח ל"ש : כט) שלא לזמנו : לא) אם אינו מתיר ומשמע ל"ש : לב) מתיר בין לא מבדי הוו : לג) ונתן מתן ראשונה כו' בחצי מתיר ולימא דנשפך : לד) בעדיות ע"כ : לה) שריים מי' הקונטרס : לו) פפא ומסקנא דקושיא היא לאשוקי מדרב פפא הא"ל אלא איירי בטעמא דדקא מני ר' נחמיה דהא כלומר דמחייב בחוץ בשיריים וה"ה נמי בב' מתנות שבחטאת ששמון כבוס אבל לדבנן דלא מחייב בשיריים משום חוץ ה"ה נמי מתנות ולא חפשום מידי לדבנן ולא נחירא דא"כ הל"ל אלא דוקא דבסמוך מייתי לסלתיה לרב פפא דקאמר לא שריא ולא מפגלא כסופן ודוקא דלשם דרישא דשניא דהא לרב פפא לכך נראה דשנויא דהא הל"ק דהא מני ר' נחמיה דהא כלומר דמחייב בשיריים ולהכי מחשבה מועלת כו' דברייתא משנתנו יסוד ולא : מא) מפגלי ע"כ : מב) ויש מפרשי' : מג) מדתנא ואפייתו : מד) שבחטאת ובנחלי' אלא :

ולתנייה גבי קולי בית שמאי. פי' רש"י דסבר דשתי מתנות ומפגלות ולא אחת דאין מפגלים בחלי מתיר כו) ולא"ת אימא מפגלות היינו הלל בראשונה דווקא ולכולהו מפגלין בחלי מתיר כה) ולא"ל אף בפיגול דזמנין דהוי חומרא לב"ש אם נתן לראשונה כחיקה ושניה חוץ לזמנה הוי פיגול ולב"ה אינו פיגול כדאמר במתני' כ) "ולא"ל מדקאמרי בית הלל לראשונה מפגלת מכלל דלב"ש לא מפגלת מ) "דהוה ליה למימר בראשונה ולא בשניה וכו' י"ל דומיא דמתירות דהייט דשתיהן דווקא הוי מפגלות והא"ל יאחק כח) כתב דקן מוכח בתוספתא דהדיא אליעזר בן יעקב דבר זה כמ) מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל שתי מתנות שבחטאת מכשירות ומפגלות כילד אחת שלא נ) בזמנה ונשפך הדם פסול ואין בו כרת דברי ב"ש ובית הלל אומרים פיגול ויש בו כרת אלמא באחת אין בו פיגול לב"ש נא) ומשמע משום דנשפך הדם ולא קרבו כל מתיריו אבל אם לא נשפך הדם ונתן השניה כחיקה הוי פיגול דמפגלי בחלי מתיר ולא כפי' רש"י ובית הלל פיגל דקרבו כל מתיריו לו שמא אפי' לא נשפך ונתן השני' כחיקה נמי אינו פיגול לב"ש דאין מפגלין בחלי מתיר ונשפך דקתני משום בית הלל אשמועינן דהיינו קרבו כל מתיריו השתא ממה נשפך "בין שברי בית שמאי מפגלין בחלי מתיר נב) הוו לקולא אכתי קשיא לי למה תירץ כי איתשיל בהתירא איתשל אפי' כי איתשיל בפיגול הוי בית שמאי לחומרא היכא דלא נשפך ונתן נג) לראשונה כחיקה והשניה בפיגול דמפגלין בחלי מתיר "ולכתוב לממר דנשפך דווקא הוי מקולי ב"ש דלמה ליה למימר בסדיות קולא דנשפך כיון דבלא נשפך הוי חומרא ויש לומר דהאי גוונא אינו שני לא במשנה ולא בברייתא בפירוש אבל ליתנא דברייתא בנשפך הוי לקולא לבית שמאי לכך פריך ליתני' בסדיות נד)

הגה"ה הא מני רבי נחמיה היא דאמר שירים. נה) ולפירוש הקונטרס שנדחה סיועתא דרב פפא נו) קשה דהוה ליה למימר אלא ולפוס ריהטא שיטיא הוא אליבא דרב פפא והייט טעמא דכיון דאשכחן לרבי נחמיה דטעון כיבוס היכא דחייב בחוץ נז) לרב פפא נמי כיון דחייב בחוץ בב' מתנות שבחטאת הוא הדין דטעון כיבוס נח) "דכיבוס וחיוב חוץ חדא מילתא היא "דפשיטא שמע זה לא הוצרך לאייב נט) ופריך לימר דשמעת ליה לר' נחמיה לענין הנאלה כו' לענין כיבוס מי שמעת ליה ואם כן לא דייקינן הא מן הראוי ליסוד והוא הדין דלא תידוק הא מן הראוי לקרן ומשני אין והתניא כו' וכולה סוגיא לקומי סייעתא דרב פפא עד לבסוף דמשני אלא כי תניא בדמים הפנימים דנדחו דבריו (תוספות) ומיהו מ) כל זה אמר רב פפא לקיים דבריו בחטאות הפנימיות ולהכי מתשבה מועלת בהן ומיירי בשירים כדמשמע ליצמא דברייתא דנשפכים ליסוד ולא בשלם מתנות דכיון דאייירי בפנימיות כך שזה כמו מתנה ראשונה כיון דכל הרבע מעכבות לכולי עלמא ולא הוי קרי להו נשפכין ליסוד ובסיפא לא מלי לפלוגי בדמים החיצונים דרבי נחמיה היא דחייב בשיריהם בחוץ ואם כן לא מלי למיתני תלתא פטור מא) :

הגה"ה ויש מן הראוי מפרש הא מני רבי נחמיה היא כו' . ואתיא סיפא דהא מן הראוי ליסוד כמו רבי נחמיה ורישא דהא מן הראוי לקרן כרבנן ואשכחן כי האי גוונא בפ' שתי הלחם (מנחות דף לה.) מג) דתנא ואפייתו בפנים אלמא תנור מקדש ואין דוחות את הבצק אפסלי להו בלינה וכן בברייתא דרים טבול יום (לקמן דף ק:) דיום שמועה כיום קבורה וכו' . ושקיל וטרי עד אלא כי הגיה ההיא בשלם מתנות שבחטאת מד) וגרם אלא בספרים מדוייקים והוי סייעתא דרב פפא מהך בברייתא ולא מקמייתא ולפי שיטה זו יש לישב טלה סוגיא דבקונטרס פירש טלה שמעתא בע"א :

*) כ"ל דסיעתא שייב בחוץ על זה כו'

לא מיירא טעמא דיוק דהא כא) רבי נחמיה היא דאפילו בשירים בחוץ חייב כמ) קתני להו : **מידי דסוי אפיבריס** . דלאו דמיס בכוחן אינו חייב משום דחוץ לפנים :

*) אחר מהן הוזרק לאותה כו' כ"ל ל"ק דמיס

מאי לאו אפלגיה דמזבח . פ"ה בגנבד כו' וקשה כיון דאינו מכוין היינו כמנגדנא לכך נראה לי' חיים כהן דפריך משום שכבר נתן ד' מחנות על ד' קרנות למעלה ואח"כ נתן שבע על חצי המזבח דהיינו למטה ושפיר לא אשהורו ר"ל על גיליאיא ורכל היה למעלה על הקרנות ועל גב מזבח ועקר ליה מהורו על שהיה מטהרו ומייטרו תחלה מהרשן שעליו: כ) דיוסא והוי פלגא : ג) דאיכא לפ"ה: ד) מהן כתחלתן ויש מהן כסופן: ה) היסרו נמי מן היסוד הוא דאינו טעון כיבוס: ו) צהרים דהוא חצי היום ה"ד : ז) על גיליו גנו:ח) ועל שם שמטהרו: ט) שלא נתן שתים : י) איתשיל מתנה אחת בבהמ"ד : יא) מתנות אחרונות שבחטאת : יב) כתחלתן . יש דברים : יד) ומתנת אצבע : טו) שנתן מתנה : טז) כוטות של שלש מתנות אחרונות יש להן שיריים כמו הראשונים הס"ד ובהס"ד בתחלתן. כלומר דינן כמתנה : יז) מתיר ובה"ה מבדיר דקטיותא השיבא שפיר מתיר שלם : כט) מתיר ס"א ודוקא מפגלות זו אא ווז ולב"ה כו' : ס) בסתור' כו' לא אותה שבחטאת מפגלת דתיינו ראשונה : כז) מפגלא אשתה אחת דאל"כ הוה ליה למימר אין מתיר ומפגל אלא בראשונה : כח) יצחק מצא בתוספתא ותיבות כתב דקן מוכח ל"ש : כט) שלא לזמנו : לא) אם אינו מתיר ומשמע ל"ש : לב) מתיר בין לא מבדי הוו : לג) ונתן מתן ראשונה כו' בחצי מתיר ולימא דנשפך : לד) בעדיות ע"כ : לה) שריים מי' הקונטרס : לו) פפא ומסקנא דקושיא היא לאשוקי מדרב פפא הא"ל אלא איירי בטעמא דדקא מני ר' נחמיה דהא כלומר דמחייב בשיריים וה"ה נמי בב' מתנות שבחטאת ששמון כבוס אבל לדבנן דלא מחייב בשיריים משום חוץ ה"ה נמי מתנות ולא חפשום מידי לדבנן ולא נחירא דא"כ הל"ל אלא דוקא דבסמוך מייתי לסלתיה לרב פפא דקאמר לא שריא ולא מפגלא כסופן ודוקא דלשם דרישא דשניא דהא לרב פפא לכך נראה דשנויא דהא הל"ק דהא מני ר' נחמיה דהא כלומר דמחייב בשיריים ולהכי מחשבה מועלת כו' דברייתא משנתנו יסוד ולא : מא) מפגלי ע"כ : מב) ויש מפרשי' : מג) מדתנא ואפייתו : מד) שבחטאת ובנחלי' אלא :

מאי לאו אפלגיה דמזבח . *מדר טידרא (מ) דיומא? כ) אמר רבא בר שילא לא, אגיליה דכתיב "ובעצם השמים לטוהר" והאיכא שירים? שירים לא מעכבי והאיכא שירים הפנימים דאיכא נ) (ומ"ד מעכבי? בחד מקום קאמרינן: תניא רבי אליעזר בן יעקב אומר בית שמאי אומרים שתי מתנות שבחטאת ואחת שבכל הזבחים מתירות ומפגלות בית הלל אומרים אחת שבחטאת ואחת שבכל הזבחים. *מחרת ומפגלת *מתקיף לה רב אושעיא אם כן ליתנייה גבי קולי בית שמאי והומרי בית הלל? אמר ליה רבא כי איתשיל, להתירא איתשיל דהוו להו בית שמאי לחומרא: אמר רבי יוחנן שלש מתנות שבחטאות נאנן באות בלילה, ובאות לאחר מיתה, והמעלה מהן בחוץ חייב, אמר רב פפא יש מהן ז) כתחלתן ויש מהן כסופן: חוץ, ולילה, וזרות, וכלי שרת, כרן, ואצבע, כיבוס, ושירים בתחלתן מיתה, לא שריא, ולא מפגלא, ולא עיילא לגואי כסופן אמר רב פפא מנא אמינא לה? *דתנן ניתז מן הצואר על הבגד אינו טעון כיבוס, מן הקרן ומן היסוד אינו טעון כיבוס הא מן הראוי לקרן טעון כיבוס ולא משמע ליה מן היסוד ט) אינו טעון כיבוס הא מן הראוי ליסוד טעון כיבוס אשר יזה כתיב *פרט ליזה שכבר הוזה הא מני רבי נחמיה *דתנן רבי נחמיה אומר שירי הדם שהקריבן בחוץ חייבין ופדרים, לענין כיבוס מי שמעת ליה? א) והתניא

מעלין יב) לגבי מזבח לכתחילה: **באות לאחר מיתה** . אם נתן מתנה ראשונה ומתו בעליה, כבר כפר בראשונה ואין אם חטאת גמורה על הדם עוד לפסול משום "חטאת שמתו בעליה": יג מפן **כפתלגא** (יג). יד) דברים שבתורת דמים שהשלם מתנות כמתנה "ראשונה" ויש דברים שהן בתורת שירי הדם: **מון** . ג) הזורק אותן בחוץ חייב שהרי ראוויים לפנים בתורת זריקה גמורה, ואסור ליתן בלילה דנפסלו מלזרוק והא זריקה היא, ועד חייב עליהן מיתה בפנים, ומעותות **בלי שרת** יד) (ומתנה) (ד) **ואצבע, וכיבוס** אם ניתן מדם החטאת על הבגד לאחר שנתן מן (מתנה) חטאת טעון כיבוס כדכתיב "אשר יזה מדמה וגו' " כאילו ניתן קודם לכן, אבל אם נתן כל מתנותיה ואח"כ ניתן מן השירים אין טעון כיבוס כדאמרינן בשמעתין "אשר יזה" פרט לזה שכבר הוזה: **שירים** . חטאת שקיבל דמה בארבע כוסות ונתן מתנה אחת "מכל אחד כולן נעשו שירים ליסוד לף הג' כוסות מז) שירים שלהן כמו "הראשונה": **כפתלגא** . כמתנה הראשונה: **מיתה** . כולות לאחר מיתה כדאמר לעיל: **לא שריא** . כשר שכבר הותר: **ולא מפגלא** . אם נתן הראשונה בחיקה והשלם במחשבה לא פיגל וכשר כדתנן במתני' : **ולא עיילא** יז). אין להם תורת פסול כניסת פנים שאם נתן מתנה אחת בחוץ והכניס השאר יח) להיכל לא נפסל משום חטאת שנכנס דמה לפנים דכתיב "לכפר בקודש" (ויקרא ו) בראוי לכפרה הכתוב מדבר: **כסופן** . יט) כשליים: **מנא אמינא לה** . דטעונה כיבוס: **ניתז מן הצואר על הבגד אינו טעון כיבוס** . כדאמרינן בפרק דם חטאת (לקמן דף נא.) "אשר יזה" **בראוי להזה** יא) אם שלא נתקבל בכלי: **מן הקרן** . משנגע בקרן המזבח ניתז על הבגד: **או מן היסוד** . משנשפכו שיריים ליסוד ניתז מן היסוד לבגד: **אין טעון כיבוס** . כדאמרינן אשר יזה פרט לזה **שכבר הוזה**: **הא מן הראוי לקרן** . כל דהו ואפילו שלם מתנות שבחטאות טעון כיבוס: **הא מן הראוי ליסוד** . כגון שיריי הדם הראוין ליסוד: **טעון כיבוס** . בחמיה: **הא מני ר' נחמיה היא כו' ר'** . הא מילתא הש"ס קאמר לה ומסקנא דקושיין היא לאפוקי מדרב פפא כלומר מהא דמגלגלון כיבוס: **שירי דם** . לא כל חטאות החיצונות שהקריבן דלאו דמיס בכוחן אינו חייב משום דחוץ לפנים: המעלן כאוזן חייב משום דחוץ לפנים:

פפי נאו אפלגיה דמזבח . כגבד חלי גוהא ולא אפשר לגמלס שלא יהא מקלקלס למעלה ומקלקלס למטה: **מיסרא** . להריס ו): **נא, מגילויים דמזבח** . עכ"ל ז) גנו של מזבח שהיה מטהרו החילה מדמן שעלו ומגלה לא גנו ונכל ח) שמטהרו ומייפה קרי ליה "מהרו" כדכתיב "מטהרו": **ונפ"ל מיבא שירים** . שנשפכים ליסוד ומיקר המתנות למעלה: **שירים לא מעכבי** . כפרה ואלו בדמים המעכבים קאמרינן דלא מלינו תליין למעלה ותליין למטה: **דאיכא נפ"ד מעכבי** . לקמן בחיהו מקומן (דף נב.) ומיקר המתנות בקרנות הפנימי **דהייט למעלה** והשירים ביסוד מזבח החיצון **דהייט למטה**: **בחד מקום** . במזבח אחת: **שתי מתנות שבחטאת מפירות** . כל זמן שלא ח) ניתן שתים לא אחרו לחומרין להקטרה ולא הכשר לאכילה: **ומפגלות** . אם נתן שתיהן בחיקה ואחת במחשבה לא פיגל שאין מפגלין בחלי מתיר: **לפנייס** . לתך פלוגתא בעדיות גבי קולי בית שמאי שכולן נסדרו במשנת עדיות והא נמי קולי ב"ש הוא דלב"ש לא פיגל אלא אם כן חיסר בשתיהן ובית הלל פיגל באחת מהן: **כי איתשיל** . ט) משנה (ב) בבית המדרש תחילה ונחלקו עליה בית שמאי וב"ה: **לאיתירא איתשיל** . לענין היתר הכשר והאימורין נשאלה שעמד השואל ושאל: "נתן מתנה אחת בחטאת ונשפך הדם אחרו האימורין" והכשר לו לא אחרו" עמדו בית שמאי ופסלו עמדו ב"ה והכשירו דהוו להו ב"ש (נ) לחומרא ומינה גמרינן דכיון דאינה מתרת לבדה אינה מפגלת: **אמר רבי יוחנן שלש מתנות** . יא) (אחרונות) שבחטאת אין באות בלילה ואם"פ שאינן מעכבים ולא זריקה גמורה היא מיהו דם נפסל בשקיעת החמה כדלקמן" ואין דמה כאחרונה ומתן מתנה אחת "מכל אחד כולן נעשו שיריים ליסוד לף הג' כוסות מז) שיריים שלהן כמו "הראשונה": **כפתלגא** . כמתנה הראשונה: **מיתה** . כולות לאחר מיתה כדאמר לעיל: **לא שריא** . כשר שכבר הותר: **ולא מפגלא** . אם נתן הראשונה בחיקה והשלם במחשבה לא פיגל וכשר כדתנן במתני' : **ולא עיילא** יז). אין להם תורת פסול כניסת פנים שאם נתן מתנה אחת בחוץ והכניס השאר יח) להיכל לא נפסל משום חטאת שנכנס דמה לפנים דכתיב "לכפר בקודש" (ויקרא ו) בראוי לכפרה הכתוב מדבר: **כסופן** . יט) כשליים: **מנא אמינא לה** . דטעונה כיבוס: **ניתז מן הצואר על הבגד אינו טעון כיבוס** . כדאמרינן בפרק דם חטאת (לקמן דף נא.) "אשר יזה" **בראוי להזה** יא) אם שלא נתקבל בכלי: **מן הקרן** . משנגע בקרן המזבח ניתז על הבגד: **או מן היסוד** . משנשפכו שיריים ליסוד ניתז מן היסוד לבגד: **אין טעון כיבוס** . כדאמרינן אשר יזה פרט לזה **שכבר הוזה**: **הא מן הראוי לקרן** . כל דהו ואפילו שלם מתנות שבחטאות טעון כיבוס: **הא מן הראוי ליסוד** . כגון שיריי הדם הראוין ליסוד: **טעון כיבוס** . בחמיה: **הא מני ר' נחמיה היא כו' ר'** . הא מילתא הש"ס קאמר לה ומסקנא דקושיין היא לאפוקי מדרב פפא כלומר מהא דמגלגלון כיבוס: **שירי דם** . לא כל חטאות החיצונות שהקריבן דלאו דמיס בכוחן אינו חייב משום דחוץ לפנים: המעלן כאוזן חייב משום דחוץ לפנים:

*) מאחר מהן הוזרק לאותה כו' כ"ל ל"ק דמיס

מאי לאו אפלגיה דמזבח . פ"ה בגנבד כו' וקשה כיון דאינו מכוין היינו כמנגדנא לכך נראה לי' חיים כהן דפריך משום שכבר נתן ד' מחנות על ד' קרנות למעלה ואח"כ נתן שבע על חצי המזבח דהיינו למטה ושפיר לא אשהורו ר"ל על גיליאיא ורכל היה למעלה על הקרנות ועל גב מזבח ועקר ליה מהורו על שהיה מטהרו ומייפהו תחלה מהרשן שעליו: כ) דיוסא והוי פלגא : ג) דאיכא לפ"ה: ד) מהן כתחלתן ויש מהן כסופן: ה) היסרו נמי מן היסוד הוא דאינו טעון כיבוס: ו) צהרים דהוא חצי היום ה"ד : ז) על גיליו גנו:ח) ועל שם שמטהרו: ט) שלא נתן שתים : י) איתשיל מתנה אחת בבהמ"ד : יא) מתנות אחרונות שבחטאת : יב) כתחלתן . יש דברים : יד) ומתנת אצבע : טו) שנתן מתנה : טז) כוטות של שלש מתנות אחרונות יש להן שיריים כמו הראשונים הס"ד ובהס"ד בתחלתן. כלומר דינן כמתנה : יז) מתיר ובה"ה מבדיר דקטיותא השיבא שפיר מתיר שלם : כט) מתיר ס"א ודוקא מפגלות זו אא ווז ולב"ה כו' : ס) בסתור' כו' לא אותה שבחטאת מפגלת דתיינו ראשונה : כז) מפגלא אשתה אחת דאל"כ הוה ליה למימר אין מתיר ומפגל אלא בראשונה : כח) יצחק מצא בתוספתא ותיבות כתב דקן מוכח ל"ש : כט) שלא לזמנו : לא) אם אינו מתיר ומשמע ל"ש : לב) מתיר בין לא מבדי הוו : לג) ונתן מתן ראשונה כו' בחצי מתיר ולימא דנשפך : לד) בעדיות ע"כ : לה) שריים מי' הקונטרס : לו) פפא ומסקנא דקושיא היא לאשוקי מדרב פפא הא"ל אלא איירי בטעמא דדקא מני ר' נחמיה דהא כלומר דמחייב בשיריים וה"ה נמי בב' מתנות שבחטאת ששמון כבוס אבל לדבנן דלא מחייב בשיריים משום חוץ ה"ה נמי מתנות ולא חפשום מידי לדבנן ולא נחירא דא"כ הל"ל אלא דוקא דבסמוך מייתי לסלתיה לרב פפא דקאמר לא שריא ולא מפגלא כסופן ודוקא דלשם דרישא דשניא דהא לרב פפא לכך נראה דשנויא דהא הל"ק דהא מני ר' נחמיה דהא כלומר דמחייב בשיריים ולהכי מחשבה מועלת כו' דברייתא משנתנו יסוד ולא : מא) מפגלי ע"כ : מב) ויש מפרשי' : מג) מדתנא ואפייתו : מד) שבחטאת ובנחלי' אלא :

שיטה מקובצת

א) מאי לאו אפלגיה דמזבח . פ"ה בגנבד כו' וקשה כיון דאינו מכוין היינו כמנגדנא לכך נראה לי' חיים כהן דפריך משום שכבר נתן ד' מחנות על ד' קרנות למעלה ואח"כ נתן שבע על חצי המזבח דהיינו למטה ושפיר לא אשהורו ר"ל על גיליאיא ורכל היה למעלה על הקרנות ועל גב מזבח ועקר ליה מהורו על שהיה מטהרו ומייטרו תחלה מהרשן שעליו: כ) דיוסא והוי פלגא : ג) דאיכא לפ"ה: ד) מהן כתחלתן ויש מהן כסופן: ה) היסרו נמי מן היסוד הוא דאינו טעון כיבוס: ו) צהרים דהוא חצי היום ה"ד : ז) על גיליו גנו:ח) ועל שם שמטהרו: ט) שלא נתן שתים : י) איתשיל מתנה אחת בבהמ"ד : יא) מתנות אחרונות שבחטאת : יב) כתחלתן . יש דברים : יד) ומתנת אצבע : טו) שנתן מתנה : טז) כוטות של שלש מתנות אחרונות יש להן שיריים כמו הראשונים הס"ד ובהס"ד בתחלתן. כלומר דינן כמתנה : יז) מתיר ובה"ה מבדיר דקטיותא השיבא שפיר מתיר שלם : כט) מתיר ס"א ודוקא מפגלות זו אא ווז ולב"ה כו' : ס) בסתור' כו' לא אותה שבחטאת מפגלת דתיינו ראשונה : כז) מפגלא אשתה אחת דאל"כ הוה ליה למימר אין מתיר ומפגל אלא בראשונה : כח) יצחק מצא בתוספתא ותיבות כתב דקן מוכח ל"ש : כט) שלא לזמנו : לא) אם אינו מתיר ומשמע ל"ש : לב) מתיר בין לא מבדי הוו : לג) ונתן מתן ראשונה כו' בחצי מתיר ולימא דנשפך : לד) בעדיות ע"כ : לה) שריים מי' הקונטרס : לו) פפא ומסקנא דקושיא היא לאשוקי מדרב פפא הא"ל אלא איירי בטעמא דדקא מני ר' נחמיה דהא כלומר דמחייב בשיריים וה"ה נמי בב' מתנות שבחטאת ששמון כבוס אבל לדבנן דלא מחייב בשיריים משום חוץ ה"ה נמי מתנות ולא חפשום מידי לדבנן ולא נחירא דא"כ הל"ל אלא דוקא דבסמוך מייתי לסלתיה לרב פפא דקאמר לא שריא ולא מפגלא כסופן ודוקא דלשם דרישא דשניא דהא לרב פפא לכך נראה דשנויא דהא הל"ק דהא מני ר' נחמיה דהא כלומר דמחייב בשיריים ולהכי מחשבה מועלת כו' דברייתא משנתנו יסוד ולא : מא) מפגלי ע"כ : מב) ויש מפרשי' : מג) מדתנא ואפייתו : מד) שבחטאת ובנחלי' אלא :

הגהות הב"ח

(א) גמ' פסר מיכרא והוי סלגיה דיומא : (ב) רש"י ד"ה כי איתשיל מעמה זו בבהמ"ד(:) ר"ה לאיתירא וכו' לומרא : (ד) ר"ה מון דוזרק וכו' ומתנת קרן ואלגנא כיבוס :

יג א מיי' פ"ג מהלכות פסולי המוקדשין הלכה א :

יד ב מיי' פי"ז שם ה"ח :

טו ג מיי' פ"ד מהלכות מעשה הקרבנות הלכה ח :

נ"לוכ"ל מדלא קאמרי נ"ל

דא"כ מ"ל למימר נ"ל

מז ד מיי' פי"ז שם ה"ט:

יז ה מיי' פ"מ מהלכות מעשה הקרבנות ה"ו:

יח ו מיי' שם הלכה ז :

נוטא
כיון דאתנות בת מ"ל חטאת דאבכורות מפגלות-בב"ה ואה"ב מ"ל לטיתו

יומא פ. תוס' נב: קב. כתובות נ: שבועות מז:)

נוטא
ג' מתנות האחרונות מ"ל חטאת: ו' מון (בינם) כמו בראשונה ו' מון דלא

מהגה
◇ "בתחלתן/כסופן"

תת נוטא
ד' נו מ"ל ר' יוסף דב' מתנות אחרונות מ"ל חטאת לעונות כיבוס

נ"ל אפי'

מהגה
△ א-ב
ב' דכיבוס לא מוזר הא דקתני בברייתא "מן הקרן"

△ (מזקה) שאלה/קושיא

▽ תשובה

נו' ל"ק ולימא דנשפך מ' ולמה ליה למימר

ומיזב מון ומשון כיבוס דמדלא הוי מלתא דפשיטא היא ופ"ז מ' ל"ק

ל"ל מאחר הרלאשונה ל"ק

לקמן ל"ק

לקמן נ.

[לקמן נ.. מפילם פ.]

לקמן קי: קיב.

*דיקה: מ"מ לא ניחא דבמה דכתי' "הא אני... מ"מ לפי רבי אבל מאי חולק. ע"ל דיקה הבאה

[לקמן נ.. מפילם פ.]

[דף מ:] בלאחר הא אני בלאחר מזבח הכפרן חולקים ובל הקלל הוא המשן מ-ולאחר...

ל"ל דלאשונה ויש מהן כסופו ויש דברים כו'

ל"ל מאחר הרלאשונה ל"ק